

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Cucerescu)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Clima, E. Palanciuc, A. Malii)

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolai Marjina, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolai Marjina împotriva Nataliei Lobodiuc, Larisei Mirsaeva, intervenient accesoriu Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 22 octombrie 2015 Nicolai Marjina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Lobodiuc, Larisei Mirsaeva, intervenient accesoriu IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a invocat că, în luna noiembrie 2013 de la surorile Natalia Lobodiuc și Larisa Mirsaeva a cumpărat automobilul de model Volkswagen Passat, cu numărul de înmatriculare XXXXX în sumă de 16 000 de lei.

A relatat că recipisă sau alte înscrisuri pe faptul vânzării automobilului nu a solicitat de la pârâte, deoarece s-au înțeles verbal precum că împreună, după revenirea acestora din Federația Rusă, vor merge la Direcția Înregistrare și Calificare a Conducătorilor Auto al CRIS Registru pentru a înregistra automobilul pe numele reclamantului.

Nicolai Marjina a specificat că au ajuns la o astfel de înțelegere din motiv că pârătele urmau să plece de urgență la muncă în Federația Rusă.

Conform pașaportului tehnic al automobilului ca proprietar figura tatăl pârătelor, care era decedat din 2009, însă Natalia Lobodiuc și Larisa Mirsaeva, i-au prezentat reclamantului Certificatul de calitate de moștenitor din 23 iunie 2010, la care i-au făcut o copie.

Astfel, evidențiază că după trei luni a încercat să le contacteze pe Natalia Lobodiuc și Larisa Mirsaeva apelând unul din numerele de telefon ce i-au fost lăsate, dar acesta era deconectat.

Ulterior, la data de 18 februarie 2014, a expirat polița de asigurare obligatorie și Certificatul de testare tehnică asupra automobilului, pe care le-a reînnoit.

A indicat reclamantul că în perioada anilor 2013-2015 a folosit automobilul dat în interes propriu, având mare nevoie de el.

Totodată, a afirmat că în anul 2015 când a expirat iarăși polița de asigurare și testarea tehnică, a mers la un punct de testare a automobilelor din orașul Telenești pentru a trece testarea, însă a primit refuz din motiv că nu este proprietarul automobilului și nici nu deține acte ce ar atesta dreptul de a conduce automobilul.

Reclamantul a menționat că a mers la domiciliul pârâtelor Natalia Lobodiuc și Larisa Mirsaeva pentru a conveni cu aceste înregistrarea automobilului, dar din spusele vecinilor, ultimele s-au stabilit cu traiul în Federația Rusa și de doi ani nu au fost acasă.

Prin răspunsul nr. 02/217650 din 29 iunie 2015 emis de CRIS „Registru” a fost înștiințat că Natalia Lobodiuc și Larisa Mirsaeva și-au radiat înregistrarea la domiciliu și nu mai au domiciliu pe teritoriul Republicii Moldova.

A susținut că la 11 septembrie 2015 a achitat polița de asigurare obligatorie și a mers la centru de testare tehnică din orașul Ialoveni pentru a trece testarea tehnică a automobilului, însă și de acolo a primit răspuns că nu are acte ce ar dovedi că este proprietarul automobilului, mai mult a fost anunțat că automobilul a fost radiat de la evidență, iar Pașaportul tehnic anulat.

Reclamantul a indicat că conform art. 315 Cod civil dreptul de proprietate se caracterizează prin drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului. Dreptul de proprietate este acel drept subiectiv ce conferă titularului exercitarea în putere proprie și în interes propriu a atributelor de posesie, folosință și dispoziție asupra bunurilor sale în limitele determinate de lege. De asemenea, alin. 2 al art. 320 Cod civil prevede că dreptul de proprietate se poate dobândi, în condițiile legii, prin ocupațiune, act juridic, succesiune, accesiune, uzucapiune, precum și prin hotărâre judecătorească atunci când aceasta este translativă de proprietate.

A solicitat reclamantul recunoașterea dreptului de proprietate asupra automobilului Volkswagen Passat, cu numărul de înmatriculare XXXXX.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a respins acțiunea ca fiind nefondată.

La 16 mai 2018 Nicolai Marjina, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari a declarat apel împotriva hotărârii din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Nicolai Marjina, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari și s-a menținut hotărârea din 18 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanța a dat apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele probelor, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

În acest sens, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a ajuns la concluzia că Nicolai Marjina nu a confirmat dreptul de proprietate asupra automobilului din litigiu, făcând referire la circumstanțe pe care nu le-a probat prin înscrisuri, așa cum impune legea.

Instanța de apel a apreciat corecte și relatările instanței de fond precum că deși reclamantul posedă în fapt automobilul dat, totuși aceasta nu îi conferă dreptul de a fi recunoscut drept proprietar asupra automobilului marca Volkswagen Passat, anul producerii 1995, nr. de înmatriculare XXXXX. Or, la moment în calitate de proprietare, sunt recunoscute Natalia Lobodiuc și Larisa Mirsaeva, în temeiul

certificatului de moștenitor legal, iar Larisa Mirsaeva a înaintat și o cerere de aplicare a interdicției pentru înstrăinarea automobilului vizat.

La 17 iunie 2019, Nicolai Marjina, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari a declarat recurs împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a menționat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, considerându-le ilegale, neîntemeiate și pasibile casării, indicând argumente de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei.

Examinând argumentele recursului declarat de Nicolai Marjina, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Conform materialelor cauzei, decizia instanței de apel din 20 februarie 2019 a fost expediată prin poșta electronică avocatului apelantului Nicolai Marjina, Andrei Cebotari la 26 martie 2019, pe adresa indicată de ultimul în cererea de apel: cebotarri@gmail.com (f.d. 195).

În conformitate cu art.100 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Astfel, reieșind din norma citată, instanța de recurs constată că avocatului Andrei Cebotari i-a fost comunicată decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău la 26 martie 2019 prin poșta electronică indicată de el în cererea de apel, însă recursul a fost depus la 17 iunie 2019.

În conformitate cu art. 75 alin. (4) Cod de procedură civilă, actele procedurale efectuate de reprezentant în limitele împuternicirilor sale sânt obligatorii pentru persoana reprezentată în măsura în care ele ar fi fost efectuate de ea însăși. Culpă reprezentantului este echivalentă culpei părții.

Astfel, Colegiul constată că recursul depus la 17 iunie 2019 de către Nicolai Marjina, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari, este cu depășirea termenului de contestare, care conform art. 434 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu dispozițiile art. 110 Cod de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de

activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art. 113 Cod de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) Cod de procedură civilă, participanții la proces sânt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Respectiv, Completul consideră necesar de a menționa că Nicolai Marjina, având cunoștință despre decizia instanței de apel, nu a luat măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CtEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a declara cererea de recurs, în termen legal prevăzut de lege.

Or, normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, fără îndoială, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (cauzele Nicolae Popa versus România, 09 decembrie 2014, parag. 16, Tence versus Slovenia, 31 mai 2016, parag. 31). Mai mult, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (cauzele Ponomaryov versus Ucraina, 03 aprilie 2008, parag. 41, Ustimenko versus Ucraina, 20 octombrie 2015, parag. 47).

În acest context, instanța de recurs constată cu certitudine că Nicolai Marjina depunând cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel peste termenul legal, a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că Nicolai Marjina, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari a depus cererea de recurs cu omiterea termenului prevăzut de lege, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a-l considera ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. b), 434, și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolai Marjina, reprezentat de avocatul Andrei Cebotari împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat